

Nr 92.

Av herr **Dahlgren m. fl.**, om *höjning av de värnpliktigas daglön, m. m.*

Försämringen av penningvärdet har gjort en höjning av dagersättning-
en till de värnpliktiga allt mer påkallad. Den för närvarande utgående dag-
lönen är icke tillräcklig för att täcka ens de mest elementära behov. Även
om de värnpliktiga erhålla fri kost, logi och beklädnad, återstår dock till-
godoseendet av en mängd personliga behov såsom toalettartiklar, kaffe,
tidningar, förströelser, studieutgifter, tobaksvaror och dylikt.

Från kommunistiskt håll ha upprepade framställningar gjorts i riks-
dagen om en högre daglön till de värnpliktiga. Även från de värnpliktigas
egen sida ha upprepade framställningar gjorts till statsmakterna i samma
fråga. 1945 års försvarskommission, som även behandlade frågan om de
värnpliktigas löner, uttalade sig för det förslag som vid riksdagarna 1945,
1946, 1947, 1948 och 1949 ställdes från kommunistiskt håll om 2 kronor i
daglön. Vid 1948 års riksdag anslöt sig den kommunistiska gruppen till det
från socialdemokratiskt håll framförda förslaget om 3 kronor i daglön, vilket
förslag dock inte vann kamrarnas bifall.

När riksdagen senast tog ställning till de värnpliktigas löneförhållanden
och beslutet om en höjning från 1 krona till 1: 50 gjordes, svarade denna
ökning inte ens mot den försämring av penningvärdet som ägt rum sedan
1941, då det föregående beloppet fastställdes. Den fördyring av levnads-
kostnaderna som ägt rum under senare tid motiverar att en förhöjning
av daglönen genomföres utan dröjsmål. Vid handläggandet av denna fråga
bör riksdagen uppmärksamma, att en synnerligen enhällig opinion bland
ungdomen står bakom kravet på den föreslagna åtgärden.

Den försämrade ekonomiska ställning som följer med militärtjänsten
och inte minst den ökade osäkerhet för de unga arbetarna, som nu gör
sig gällande på arbetsmarknaden, aktualisera därjämte frågan om en så
kallad uttryckningspremie. En sådan ersättning efter fullgjord värnplikt
skulle i någon mån kunna nedbringa den känsla av osäkerhet som in-
ställer sig för många värnpliktiga, då han utan några ekonomiska resurser
skall ut i förvärvslivet och icke har att påräkna någon lön förrän efter
fullgjord arbetsvecka. En sådan premie borde beräknas efter lägst 1 krona
per tjänstgöringsdag.

Under återopande av vad som sålunda anförts hemställes,

att riksdagen för sin del måtte besluta om en höjning av de värnpliktigas daglön till minimum 2 kronor samt besluta att en uttryckningspremie, beräknad efter 1 krona per tjänstgöringsdag, skall tilldelas den värnpliktige efter fullgjord tjänst.

Stockholm i januari 1950.

Gunnar Dahlgren.

O. F. Persson.

Helmer Holmberg.

Nr 93.

Av herr **Lindberg m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till främjande av nykterhetsnämndernas verksamhet m. m.

(Lika lydande med motion i Första kammaren nr 81.)

Stockholm den 19 januari 1950.

Carl Lindberg.

Adolv Olsson,
Gävle.

Gottfr. Fröderberg.

Elin Eriksson.

Arvid Hallberg.

Märta Öberg.

Alarik Hagård.

Daniel Wiklund.
i Stockholm.

Nr 94.

Av herr **Spångberg m. fl.**, om ökat anslag till folkliga musikskolan i Arvika.

(Lika lydande med motion i Första kammaren nr 90.)

Stockholm den 19 januari 1950.

Aug. Spångberg.

Gustaf Nilsson.

Arvid Andersson.

Manne Ståhl.

Albert Larsson.

A. Widén.

Holger Adolfsson.